

გ ა ნ ი ბ ი ლ ი თ
საქართველოს სახელით

14 მარტი, 2011 წ.

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლო
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა

მოსამართლე – ნანა კობახიძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა ხვიჩა ცერაძისათვის საჯარო შეტყობინების მეშვეობით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2011 წლის 15 თებერვლის განჩინების გაცნობის საკითხი

გ ა მ ღ ა რ ბ გ ი ა:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2010 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილებით, საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სარჩელი, მოპასუხე – ხვიჩა ცერაძის მიმართ ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ჯარიმის, ზიანის, პირგასამტეხლოს და სანივთე ქონების საკომპენსაციო თანხის ანაზღაურების თაობაზე დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.

გადაწყვეტილება სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის ნაწილში სააპელაციო წესით გაასაჩივრა საქართველოს თავდაცვის სამინისტრომ, რომელმაც მოითხოვა გადაწყვეტილების ნაწილობრივ გაუქმება და სარჩელის სრულად დაკმაყოფილება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2011 წლის 15 თებერვლის განჩინებით, საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა. უცვლელად დარჩა მოცემულ საქმეზე თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2010 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილება ზიანის საკომპენსაციო თანხის 4348,28 ლარის ანაზღაურებაზე უარის თქმის ნაწილში.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2011 წლის 15 თებერვლის განჩინება ხვიჩა ცერაძეს გაეგზავნა საქმის მასალებში მითითებულ მისამართზე, მიუხედავად ამისა, აღნიშნული განჩინება მხარეს არ ჩაბარდა.

სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ მხარის ადგილსამყოფელი უცნობია ან მისთვის სასამართლო უწყების

ჩაბარება სხვაგვარად ვერ ხერხდება, სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს განჩინება სასამართლო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ. სასამართლო შეტყობინება საჯაროდ ვრცელდება შესაბამისი სასამართლოს შენობაში თვალსაჩინო ადგილზე ან ვებგვერდზე განთავსებით ან დაინტერესებული მხარის მოთხოვნის შემთხვევაში – მისივე ხარჯებით იმ გაზეთში, რომელიც მასობრივადაა გავრცელებული მხარის საცხოვრებელი ადგილის შესაბამის ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულ ერთეულში, ან ინფორმაციის სხვა საშუალებებში გამოქვეყნებით.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლომ გაითვალისწინა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლით განსაზღვრული დებულებები, მიიჩნია, რომ ვინაიდან, მოწინააღმდეგე მხარის მისამართი უცნობია და მისთვის განჩინების ჩაბარება სხვაგვარად ვერ ხერხდება, ხვიჩა ცერაძეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2011 წლის 15 თებერვლის განჩინების თაობაზე უნდა ეცნობოს საჯარო შეტყობინების გზით. ამასთან, სასამართლო შეტყობინება საჯაროდ განთავსდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ვებგვერდზე (www.tbappeal.court.ge).

სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-ე-78-ე, 285-ე მუხლებით

დ ა ა დ ბ ი ნ ა:

1. ადმინისტრაციულ საქმეზე №3ბ/85-11 სააპელაციო საჩივრის ავტორი: საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო, მოწინააღმდეგე მხარე: ხვიჩა ცერაძე, დავის საგანი: ზიანის ანაზღაურება; ხვიჩა ცერაძისათვის თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2011 წლის 15 თებერვლის განჩინების გაცნობა განხორციელდეს საჯარო შეტყობინების გზით. სასამართლო შეტყობინება საჯაროდ განთავსდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ვებგვერდზე (www.tbappeal.court.ge).

2. განჩინება მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება სასამართლო შეტყობინების თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ვებგვერდზე განთავსებიდან მე-7 დღეს.

3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მიერ მიღებულ შემაჯამებელ გადაწყვეტილებასთან ერთად, ამ უკანასკნელის გასაჩივრებისათვის დადგენილი წესით.

მოსამართლე:

ნანა კობახიძე

**ა მ ო ნ ა წ ე რ ი
სასამართლო სხდომის ოქმიდან**

15 ოგვერვალი 2011 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა**

შემადგენლობა

მოსამართლე: ნანა კობახიძე

სხდომის მდივანი: სოფიო ჯაფარიძე

აპელანტი: საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო

წარმომადგენელი: დაგით ღვინიაშვილი

მოწინააღმდეგე მხარე: ხვიჩა ცერაძე

დავის საგანი: ზიანის ანაზღაურება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება: თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგის 2010 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილება

მოსამართლე აცხადებს ადგილზე თათბირით მიღებულ დასაბუთებულ განჩინებას:

სააპელაციო პალატამ განიხილა საქმის მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტება, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში გასაჩივრებული გადაწყვეტილების კანონიერება-დასუთებულობა, თვლის, რომ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო სასამართლო იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს დასკვნას იმის შესახებ, რომ აპელანტის მიერ სადაოდ გამხდარი თანხა - 4348,28 ლარი მოწინააღმდეგე მხარეს (მოპასუხეს) მიღებულ აქვს შრომის ანაზღაურების - ხელფასის სახით. საქმეში წარმოდგენილი ინფორმაციის მიხედვით (ს.ფ.25) მოწინააღმდეგე მხარეს (მოპასუხეს) სადაც თანხა მიღებული აქვს კონტრაქტის მოქმედების პერიოდში, როგორც ხელფასი.

სააპელაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ ხელფასის გადახდის ვალდებულება თავდაცვის სამინისტროს ეკისრება როგორც კანონის, ისე კონტრაქტის საფუძველზე. „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-11 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, ამ კანონის მოქმედება სამხედრო მოსამსახურებზე ვრცელდება მხოლოდ იმ შემთხვევებში, თუ საქართველოს კონსტიტუციით, სპეციალური კანონმდებლობით ან მათ საფუძველზე სხვა რამ არ არის დადგენილი. ამავე კანონის 37-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, მოსამსახურეს უფლება აქვს სამსახურში მიღების დღიდან სამსახურიდან განთავისუფლების დღემდე მიღოს შრომითი გასამრჯელო (ხელფასი). მოსამსახურის შრომითი გასამრჯელო (ხელფასი) მოიცავს თანამდებობრივ სარგოს, პრემიას და კანონით გათვალისწინებულ დანამატებს. დანამატების გაცემა უნდა განხორციელდეს მხარჯავი დაწესებულებებისათვის ბიუჯეტის კანონით დამტკიცებული ასიგნებების ფარგლებში. სააპელაციო სასამართლო იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მოსაზრებას და თვლის, რომ აპელანტის მოთხოვნა ზიანის ანაზღაურების თაობაზე არის დაუსაბუთებელი, რადგან საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო ზიანის სახით მოითხოვს მოპასუხის ნაცვლად ახალი სამხედრო მოსამსახურის მომზადებაზე დახარჯული თანხის ანაზღაურებას, მაგრამ წარმოდგენილი არ არის მტკიცებულება ამგვარი დანახარჯის თაობაზე.

სააპელაციო პალატა არ იზიარებს აპელანტის მიერ ზიანის ანაზღაურების საფუძვლად, ხელშეკრულების 8.3 პუნქტზე მითითებას. სასამართლო განმარტავს, რომ აღნიშნული პუნქტით განსაზღვრულია არა ზიანის ანაზღაურების საფუძვლები, არამედ, ზიანის არსებობის შემთხვევაში, სამხედრო მოსამსახურის სამოქალაქო-სამართლებრივი პასუხისმგებლობის, სამინისტროს მიერ აღსრულების ღონისძიებები, როგორიცაა მაგალითად, სამინისტროსათვის გადასახდელი თანხის ხელფასიდან დაქვითვა, მოსამსახურის ქონებაზე გადახდევინების მიქცევა და სხვა. ამრიგად, სარჩელის საფუძვლიანობის დასამტკიცებლად ხელშეკრულების აღნიშნულ პუნქტზე მითითება დაუსაბუთებელია.

„სახელმწიფო ბაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, აპელანტი გათავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ვალდებულებისაგან. სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის პირობებში არ არსებობს წარამდლვრები მხარეთა შორის სასამართლო ხარჯების განაწილებისათვის.

სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ დაადგინა:

1. საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს სააპელაციო საჩივრი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს მოცემულ საქმეზე თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგის 2010 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილება ზიანის საკომპენსაციო თანხის 4348,28 ლარის ანაზღაურებაზე უარის თქმის ნაწილში;
3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე, თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32), დასაბუთებული განჩინების მხარეთათვის გადაცემიდან ერთი თვეს ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს (მდებარე, თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა) მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნანა კობახიძე